

Hand-out Leerdienst op zondag 25 februari 2018

Onderwerp: Heid.Cat. zondag 15

Ds. H. Russcher

Het lijden van Jezus

Bezinning op het lijden en sterven van Jezus brengt ons op heilig gebied. Je kunt er alleen zinvol naar kijken vanuit persoonlijke betrokkenheid, in het besef: vanwege mijn zonden heeft Christus dit moet doorstaan, voor mijn verlossing is Hij deze weg gegaan.

De Apostolische Geloofsbelijdenis en de Heidelbergse Catechismus gaan aan het aardse leven van Jezus niet stilzwijgend voorbij maar vatten het samen in het woordje "geleden". Zijn armoedige geboorte, de haat van zijn vijanden, het onbegrip van zijn discipelen, de confrontatie met menselijke zonden. Ook de genezingswonderen berokkenden Hem leed: Jezus nam geen ziekten *weg*, Hij nam ze *over*.

De Catechismus verwoordt de diepte en het unieke van Jezus' lijden als het "dragen van de toorn van God tegen de zonde van heel het menselijk geslacht". De toorn van God is actuele realiteit. God is emotioneel betrokken op het wel en wee van deze wereld en de mensen. De toorn van God is het uiterste puntje van de vlam van zijn liefde. Niemand kent de kracht van Gods toorn (Psalm 90), behalve Christus die deze toorn gedragen heeft.

Zo verschrikkelijk als het dragen van Gods toorn voor Jezus was, zo troostvol is het voor wie in Hem gelooft. Wanneer Christus de totale toorn van God gedragen heeft, is er geen toorn van God die ik nog moet dragen wanneer ik Hem ken als mijn Verlosser. Het kruis van Golgotha fungeert als bliksemafleider.

Het lijden van Jezus is niet mooi geweest. Er is niets esthetisch aan een kruisiging al maak je er een prachtig schilderij van. Toch is voor het geloof Jezus' lijden mooi en hartverwarmend. Ons avondmaalsformulier heeft het over 'de heerlijke gedachtenis van de bittere dood van Jezus Christus'. Immers, in zijn bitter lijden wordt niet alleen de toorn maar ook de liefde van God zichtbaar.

In de verkondiging mag worden onderstreept dat God tevreden is met het offer van zijn Zoon, tegelijk wordt tot ieder het appel gericht: laat u met God verzoenen! Jezus huilt wanneer we de verzoening in zijn bloed afwijzen, omdat Hij als enige weet wat ons dan te wachten staat.

Jezus droeg de toorn van God tegen de zonde van heel het menselijk geslacht. Dat klinkt royaal en is ook royaal. Het betekent niet dat ieder mens automatisch wordt gered, wel dat het offer van Jezus toereikend is om gered te worden voor ieder die tot Hem de toevlucht neemt. Wie erkent: zijn vloek was mijn vloek, mag ook in geloof belijden: zijn vloek is mijn zegen.

Om verder over na te denken / door te praten:

1. De Heidelbergse Catechismus vat heel het aardse leven van Jezus samen onder de noemer van het lijden. Wat vindt u hiervan?
2. In de preek werd gezegd: Gods toorn is het uiterste puntje van de vlam van zijn liefde. Wat vindt u van die uitspraak? Hoe moet in de prediking de toorn van God ter sprake komen, of kan dat beter niet gebeuren?
3. In veel kerkelijke kunst maar ook in een moderne filmproductie als "The Passion of the Christ" wordt het lijden van Jezus verbeeld. Hoe staat u hier tegenover?